

لەم وتارەدا ئاوپ لە پارچە شیعریکی بەیان
 عەزیزی دەدرێتەو، کە شیعەرەکانی ناوەرۆک و
 فۆرمی تایبەتی خۆیان ھەیە و بۆ خوێنەری
 کورد ناسراون. لەو بەستێنەدا نووسەر بە
 قوڵبوونەو لە بۆچوون و تیۆرییەکانی ئەلان پۆ
 و پۆل ئاستەر دەپەرژێتە سەر پارچە شیعریکی
 خاتوو بەیان عەزیزی بە ناوونیشان و سەردێپی
 (لای ئەو شارە ھیچ ھەتاوی شەک نابەم). لێرەدا
 ھەول دراوہ لە توخم و پەگەزە سەرەکییەکانی
 ئەلان پۆ و پۆل ئاستەر بۆ شیکاریی ئەم
 شیعەرە کەلک وەرئگیرێت، ھەرچەندە ئەم شیعەر
 و شیعەرەکانی تری شاعیر خوێندەوای زیاتر
 ھەلدەگرن و دەکرێ لە زۆر پوانگە و بە زۆر
 تیۆری ئەدەبییدا لێکدانەویان بۆ بکری، بەلام
 لەم نووسینەدا تەنیا ئاوپ لەو دوو نووسەرە
 جیھانی ئەدەبیی ئەمریکا دراوہتەو.

شوناس و مۆری قەدەر لە شیعری (لەو شارە ھیچ ھەتاویک شەک نابەم)

وشەگەلی سەرەکی: شوناس، کەشوەوای
 گووتیک، پۆل ئاستەر، مۆری قەدەر. پوانینی
 کارەساتاوی، ئەلان پۆ.

پێشەکی

دەکرێ وەک یەکیک لە سەرەکیترین ئامێرەکانی
 دەرپرپینی ھەست و سۆز و بیر و فیکری مرۆڤەکان
 بپوانینە شیعەر، ھەر بۆیە بە سەرنجدان لە دەور
 و ھێزی وشەیل و وێنە شیعرییەکان دەکرێ

ھێمن مەردانی
 (سوێد)

د. بهيان عەزىزى

بلۆم بە ئاشکرا ئەو دەردەبەرچى كە شىعر وەك
هونەر نەك تەنیا بەردەوامە لە گەپان بە دواى
خوددا، تەنانت بە واتاى كەرسەستەيەكيش بۆ
پزگارى لە خۆى و گەيشتن بە چەمكە جیهانییهكان
دەجولێتەو، لێردا شاعیر (بەیان عەزىزى) بە
دەكارکردنى وێنەگەلى گووتیک و سیمبۆلەكانى
وەك مەرگ، تەنیاى و ئالوگۆرپە لە نەكاوكان
پەرژاوتە سەر كەند و كۆژى دەروونى و تەنگژە
پەوانناسییهكان. لە لایەكى تریشەو ئەو شىعرە
بانتەر لە دەربڕىنى ئاسایى هەست و سۆزى
تاكەكەس دەپوات و لەگەڵ خولقاندنى كەشوەهواى
گووتیک، دەپەرژێتە سەر بابەتەكانى تر و بە
پاشكاوى ئاماژە بە دەستەواژەكانى تەنیاى،
مەرگ و پزگارى لە خود دەكات.

پاشخانى توێژینهو

لەسەر ئەو بابەتەى وەك كەشوەهواى گووتیک،
هەناسەى شار، كەلكەلەى كارتێكەرى و شوناس
زۆر وتار و لەلایەن زۆر پەخنەكارەو نووسراون.

چەمكى جۆراوجۆرى دەروونناسى و فەلسەفى و
تاد... بگۆزێتەو. تى. ئێس ئیلیەت شاعیر
و پەخنەگرى ئەدەبى لەمەر گرینگایەتیی شىعر
دەلێت كە «شىعر بانتر و بەرەوژووترە لە
هەست و سۆزى تاكەكەسى، بە واتاى پێگەیهك
بۆ پزگارى لەو هەست و سۆزانە و كەسایەتیی خود
دەجولێتەو. پاستییەكەى شىعر كەرسەستەیهكە
بۆ ژيانندنەو و گۆرانكارى تێگەيشتنى مرۆفانە
لە هەست و تەجرەبەكانى خۆى». (ئیلیەت،
١٩٣٣:١٥).

ئەم خەسلەتە بە تاییەتى لەو شىعرانەدا
كە كەلك لە تەكنیکى ئەدەبى و كەشوەهواى
ئالوژكاو وەردەگرن، زۆر بە جوانى دیارە، هەر بۆیە
یەكێك لەو لایەنە تاییەتیانەى كە لە بەشێكى
زۆر لە شىعرى هاوچەرخدا دەبینرێن دەكارکردنى
كەشوەهواى گووتیک و پەگەزەكانی، ئەم كەش
و فەزایە خواوەنى ئەو خەسلەتە، مەرگ،
تەنیاى، نەینىكارى، بوونى جیهانى ئەوپەڕ
سروشتى و ئالوگۆرپە لەنەكاوكان. لەو هەما دۆخ
و كەشێكدا كە وێنەگەلى پەش و ئاومێدكەرەو،
تەنانت سامناك دەخولقێنرێن. لەو ناویدا ئەو
شىعرانەى ناپاستەوخۆ دەپەرژێنە سەر ئەو
بابەت و فەزایە، دەكرێ بێنە بەستێنێك بۆ
شىكارى دەروونناسانە و هونەرى.

هارۆلد بلۆم لەو بارەو نووسویەتى: «شىعر
بە واتاى شەقلێكى هونەرى بەردەوام لە گەپان
و دۆزینەوێى خوددا، هاوكات كەرسەستەيەكیشە
بۆ چوونە سەرتر لە خود. شاعیرى پەسەن
كەسێكە توانایى ئەزموونى ئالوژكاوییهكانى ناخى
ئینسانى هەبێت، هاوكاتیش دەشێ بەرەمەكانى
بانتەر و بەرەوژووتر لە ئەزموونە تاكەكەسییهكانى
ئەو بێت و بەم چەشنە دەرتانى خولقانى
شتێكى جیهانى بدات». (بلۆم، ١٩٧٣:٤٢).

بۆ لىكدانەۋەى ئەۋ پارچە شىعرە ئىمە سەر
پەگەزە سەرەككىيەكانى فەلسەفەى ئەدەبى پۆ
ۋ ئاستەر جەخت دەكەين. لەلای ئەلان پۆ ئەۋ
پەگەزانە زۆرتەر برىتتىن لە كەشۋەۋەى گۈوتىك،
گرنگايەتى جۆرى دەرپرپىن ۋ گۆشەنىگاكانى لەمەپ
يەككىتى ھونەرى ۋ ھىزى ھەستى شىعر، ھەر
بەۋ پېۋدانگەش بەرھەمەكانى دەپەرژىنە سەر
ئائومىدى ۋ دەستەۋەستان ۋ ناسكى ۋ تىكچوۋنى
بارى دەرۋونى مۇقەكان. توخمە سەرەككىيەكانى
فەلسەفەى ئەدەبىيى ئاستەر، ئەۋ بابەتەنە
دەگرنە خۆ: شوناس، پىۋايەت ۋ نەبوۋنى پەھەى
ۋجوۋدى. ئەۋ نووسەرە كە لەبەر گەپان لە
بابەتگەلى ۋەك پىكەۋت، ھاۋكاتى ۋ كەندوكۆژ
بۆ مانا لە جىھاننىكى بى بەقا دەناسرېتەۋە،
چوارچىۋەكى گرنىك بۆ لىكدانەۋەى ئەۋ
شىعرەمان دەداتە بەر دەست.

چوارچىۋەى تىۋرى ئەدەبىي گۈوتىك

ئەۋ ئەدەبە لە سەرەتاكانى سەدەى ھەژدە سەرى
ھەلدا ۋ بەۋ پەگەزە سەرەككىيە دەناسرېتەۋە،
نەپتىكارى ۋ ترس ۋ بان سىروشتى. بە پىي
بەرىتانىكا، پۇمانى گۈوتىك بە واتاى چىرۆكگەلى
ئاشقانى شىۋەى سەدەكانى ناۋەرپاستى ئەۋرۋپايى
بە كەشۋەۋەىكى تىزى لە نەپتىكارى ۋ ترس
پىنئاسە دەكرىت. (برىتانىكا، ۲۰۱۹)، جىا لەمەش
ئەدەبى گۈوتىك بە گشتى لەۋ كەشۋەۋەى
كەلك ۋەردەگرىت كە ۋەبىرھىنەرەۋەى بىناسازى
سەدەكانى ناۋەرپاستە ۋەك قەل ۋ كەنىسەكان تا
زىاتر كەشەكە پەمزەۋى ۋ گومانەۋى دەرېخات.
ھەرۋەك زانستنامەى بەرىتانىكا ئامازەى پى داۋە
ۋشەى گۈوتىك، واتە ئەۋ كۆمەلە بىنایانەى
سەدەكانى ناڧىن كە شوپىن ۋ مەكۆى پوۋدانى زۆر
لە چىرۆكەكانن، كەۋاتە ئەدەبى گۈوتىك كەلك

لە تىككەلەكشىكردى پەگەز ۋ توخمى پەمزەۋى ۋ
سامناك، گۆشەنىگاى دەرۋونناسانە ۋ كەشۋەۋەى
سەدەكانى ناڧىن ۋەردەگرىت، بۆ خولقاندنى
جۆرىكى جىاۋاز ۋ ھەمىشەى كە سەرنجى
خوینەران بە لای خۇيدا پادەكشىت.

فرىد بەتىنگ لە كىتېپكى خۇيدا بە ناۋونىشانى
گۈوتىك، دەلئ كە پىۋاتە گۈوتىكەكان بە زۆرى
لەخۇداگرى جوانىناسى ترس ۋ داگرىكردىن، يان
فەتح كرىدن ۋ جەخت دەكەنە سەر كارىگەرى
ژانرى گۈوتىك لەمەپ ھەلخپاندنى ئەۋ كرىدەۋە
ھەستەككىيانەى پىۋەندىدارن بە ترس ۋ ۋەستانەۋە
ھەيە. (بەتىنگ، ۲۰۱۳-۱-۱۹).

ئائومىدى

ئائومىدى ۋ گۆشەگرى دوو بابەتى سەرەكى لە
قوتابخانە ئەدەبىيەكانى پۇژئوان كە لە زۆرىەى
بەرھەمەكانى نووسەرە مۇدىرن ۋ بوۋنخاۋەكاندا
پەنگىيان داۋەتەۋە. ئەم چەمكەنە ھەر بەتەنیا لايان
لە دۇخ ۋ ھەلومەرجى تاكەكەسى ۋ دەرۋونناسى
كەسايەتتەكان نەكرىدەۋەتەۋە، بگرە پەرژاۋنەتە
سەر قەيرانە كۆمەلەتەى ۋ فەرھەنگىيەكانىش.
ئەۋ نووسەرەنە بە شىكارى دۇخى مۇقەلەۋ
دنىا مايەپوۋچەدا، ئاورپان لەلایەنى دەرۋونناسى
ئەۋىش داۋەتەۋە ۋ لەم پىگەيەۋە لە بەرھەمەكانىاندا
پەرەيان بەۋ چەمكەنە داۋە. باسى ئائومىدى لە
كۆمەلە شىعرەكانى ئەلان پۇدا، بە تايىتەى
لە نووسىنەكانى ئەۋدا ۋەك بابەتتىكى دوۋپاتە
دەبىنرېت. يەكپىك لە خەسلەتە گرنىكەكانى ئەۋ
شىعرانە بوۋنى قوۋل ۋ بەردەۋامى ھەستى تەنپايى،
خەمكى ۋ ئائومىدىيە. ئەۋ ۋەستانە لە شىعرە
بەناۋبانگەكانى ئەۋدا ۋەك قازۋو (قالاۋ) ۋ زەنگەكان
بە پوۋنى پەنگىيان داۋەتەۋە. (ئەلان پۆ، ۲۰۰۴).

بوونخوازی

قوتابخانه‌یه‌کی هزری فله‌س‌فیه که ده‌پ‌رژیتته س‌ر نه‌زمونی تاکه‌که‌سی، به‌ر‌پ‌رسایه‌تی، ن‌زادی و‌گه‌پ‌ان به‌شوین مانا له‌م دنیا مایه‌پ‌ووج و‌بی ن‌امانجه‌دا. ن‌او‌ر له‌پ‌رسایه س‌ره‌کیه‌کانی ژیان ده‌داته‌وه و‌وه‌بیر مرؤف دینیتته‌وه که ده‌شی خویان مانا و‌ن‌امانجی ژیانی خویان بنیاد بنین، هاوکات نه‌و قوتابخانه‌یه گه‌ره‌کیه‌تی که نینسانه‌کان خویان به‌ره‌و پووی سه‌ختی و‌ته‌نگ‌ر‌هی نینسانی وه‌ک ته‌نیایی، دل‌پ‌او‌ک‌ی و‌ن‌زادی و‌...تاد ببنه‌وه و‌چالاکانه و‌به س‌هرنج‌دان به‌ه‌لومه‌رجی خویان، ژیانی خویان ه‌ل‌ب‌جن. له‌و پ‌یازه فیکریه‌دا ژیانی تاکه‌که‌سی، ن‌زادی و‌ره و‌به‌ر‌پ‌رسایه‌تییه که‌سییه‌کان چه‌قی ململانی‌کانن. (کامو، ۱۹۴۲: ۱-۳۰).

نه‌و قوتابخانه فیکریه له‌وین‌هی پ‌ه‌گه‌زه‌کانی ن‌ا‌ن‌وم‌یدی و‌شوناسه‌وه له‌کاره‌کانی نه‌لان پ‌ودا پ‌ه‌نگیان داوه‌ته‌وه. که‌سایه‌تییه‌کان له‌به‌ره‌مه‌کانیدا به‌گشتی کیش‌هی ده‌روونی و‌ت‌ی‌گه‌یشتنی ه‌له‌یان له‌شوناس ه‌یه. نه‌و باب‌ته له‌چ‌پ‌وک‌ه‌کانی پ‌ش‌یله پ‌ه‌شه‌که و‌پ‌و‌خانی خانه‌دانی ن‌اش‌یردا ده‌د‌یت‌ر‌ی، له‌و به‌ره‌مانه‌دا که‌سایه‌تییه‌کان ململانی له‌ته‌ک ج‌و‌ر‌یک له‌بی مانایی ژیان و‌نه‌بوونی شوناس‌دا ده‌که‌ن، که نمونه‌گه‌لی به‌ر‌چا‌ون له‌قوتابخانه‌ی بوونخوازیدا. (پ‌و. ۱۸۴۳: ۱۷۰-۱۹۰) و‌ (پ‌و. ۱۸۳۹).

پوانینی کاره‌ساتاوی

نه‌و ج‌و‌ره پوانینه یه‌ک‌یک له‌باب‌ته ه‌ره گ‌رن‌گه‌کانی فله‌س‌فی و‌نه‌د‌ب‌یه که ده‌پ‌رژیتته س‌ر لایه‌نه پ‌ه‌شه‌کان، ه‌ه‌ولی مرؤف له‌پ‌و‌یه‌پ‌و‌بو‌ونه‌وه ده‌گه‌ل چاره‌ن‌و‌وس و‌حه‌تمی بوونی شکان و‌ش‌ک‌ست. نه‌م چه‌مکه به‌پ‌اش‌کاوی له‌به‌ره‌مه‌کانی

شه‌ک‌س‌پ‌یر، ن‌ید‌گار نه‌لان پ‌و و‌پ‌ول ن‌استه‌ردا پ‌ه‌نگیان داوه‌ته‌وه. به‌گشتی نه‌و پوانینه ن‌اما‌ژ به‌و پ‌ه‌ه‌ندان‌هی نه‌زمونی نینسان ده‌کات که له‌و‌یدا که‌سایه‌تییه‌کان به‌زانیاری له‌گه‌ل به‌ر‌ته‌س‌ک‌بو‌ونی ه‌یز‌ی خویان ته‌ک پ‌است‌ی تالی ژیان به‌ره‌و پ‌وو ده‌بنه‌وه و‌ز‌و‌ر‌یه‌ی ج‌اریش له‌و گ‌و‌پ‌اییه‌دا تامی تالی شکان و‌به‌ر‌بو‌ونه‌وه ده‌چ‌ی‌ژن.

ن‌ار‌س‌ر م‌یل‌ر له‌و باره‌وه به‌و شی‌وه‌یه ده‌ن‌و‌س‌یت که پوانینی کاره‌ساتاوی ته‌نیا هی قاره‌مانه مه‌زنه‌کان نییه، ب‌گ‌ره ز‌و‌ر ج‌ار که‌سانی ن‌اس‌ای‌یش ده‌گ‌ر‌یتته خ‌وی. له‌د‌ر‌ی‌ژ‌ه‌دا ده‌ل‌یت کات‌یک ه‌سته‌ی خ‌ما‌وی دامانده‌گ‌ر‌یت که له‌کن که‌س‌یک‌دا بین ب‌و که‌رام‌ت و‌کیانی خ‌وی ن‌اماده‌یه گیانی ب‌به‌خ‌ش‌یت. (م‌یل‌ر، ۱۹۴۹: ۳-۷).

پوانینی کاره‌ساتاوی له‌ن‌و‌وس‌ینه‌کانی ن‌استه‌ر به‌ز‌و‌ری س‌ه‌ر‌چا‌وه‌کیان ب‌و گه‌پ‌ان ب‌و باب‌ته جه‌وه‌ریه‌یه‌کانی بوون ده‌گه‌پ‌یتته‌وه، ه‌سته‌یاری پ‌ی‌وه‌ندییه‌کانی مرؤف و‌ناوه‌ر‌و‌کی ناد‌یاری ژیان. چ‌پ‌ر‌وک‌ه‌کانی نه‌و به‌رده‌وام ده‌پ‌رژیتته س‌ه‌ر ن‌ال‌و‌ز‌کا‌وییه‌کانی شوناس، به‌خت و‌نه‌بوون و‌هاوکات ت‌ی‌گه‌یشتن‌یک‌ی ق‌و‌ول له‌لا‌و‌زی‌ی نینسان ده‌رده‌خ‌ن. که‌سایه‌تییه‌کانی ن‌استه‌ر ز‌و‌ر‌یه‌ی ج‌اران گ‌یر‌و‌ده‌ی نه‌و د‌و‌خ و‌ه‌لومه‌رجانه ده‌بن که ه‌ه‌و‌لد‌انیان ب‌و د‌و‌ز‌ینه‌وه‌ی چاره‌س‌ه‌ر‌یک ب‌و مانا، یان به‌ده‌سته‌وه گ‌رت‌نی ژیان له‌لایه‌ن نه‌و ه‌یز‌انه‌ی بان‌ترن له‌ت‌ی‌گه‌یشتن، یان ده‌سته‌ل‌اتی نه‌وان، ناکام ده‌م‌ین‌یتته‌وه. نه‌و ناوه‌ر‌وک‌ه دو‌پ‌اته‌یه پ‌یدا‌گری له‌س‌ه‌ر ج‌و‌ر‌یک له‌ن‌ا‌ن‌و‌م‌یدی بوون ده‌کاته‌وه که هاوکات‌یشه ده‌گه‌ل نه‌و ساتانه‌ی ه‌ل‌گری ج‌و‌وان‌یی ق‌و‌ول، یان پ‌ی‌وه‌ندی نینسانین و‌د‌و‌وان‌یه‌ی نه‌زمونی مرؤفانه ز‌ه‌ق ده‌کاته‌وه.

له و پټوه ندييه دا ناسته له كټيبي لقياتان،
يان حه زياي زهريايي بهم شپوه دهنوسيت:
له مه وداي پازده سالدا زاخس له لايه كي
وجوودي بؤ نه ملاي وجوودي گه شتي كرد،
تا نه و كاته ي گه يشته خالي كوتايي، گومانم
هيه ته نانه ت نه و بزاني كه خودي خو
كييه؟ (ناسته. ۱۹۹۲: ۱۵).

ليکدانه وهی پارچه شيعره که

نه و شيعره شيعريكي خه ماوي و خه مهينه ره، كه
له ودا باسي مهرگ، جيا بونه وه و ههستي نامتمانه يي
زهق و بهرچاون. گوشه نيگاي خه ماوي له و شيعره دا
سه رچاوه كي له نه بووني تيگه يشتنی وجود
و ونبون له و دنيايه دايه. شاعير به چركاندني
وينه گه ليك وهك «كه شه وانه من بي ئيسقان
تيده پهرم و ده گريم» و «پياوي بي بالنده»
ده په رښته سر ههستي بيكه سي و كه موكرتي له
ژياندا. هاوكات نه و ديپانه ش زور به قوولي نامازه
بؤ ههستي نه بوون و جيايي ده كه ن، «نه لقه كه ت
داني و له كراسه چوله كه مدا بگري». هه
له و باره وه ئارټول د توينبي دهنوسيت: ههستي
تراژيكي ژيان، ههستي له كيسدانه، تيگه يشتن
له مه كه گشت هه وله كاني مروف ده كه ونه بهر
له ناوچوونيكي ديار». (توينبي. ۱۹۶۱).

بؤ وردبونه وه ي زياتر ده په رښته سر
شيعري به ناويانگي ئيدگار نه لان پؤ به ناوي
قاڅوو، يان قالاو. پؤ بهم شپوه ده ست پئ
دهكات. «شه ويكي سامناك، شه كه ت و غه مگين،
نوقمي جوړيكي سه يروسه مه ره له زانستيكي
له بيره وه چوو، له سنووي خه و بيداري، له
پرپك دهنگي ته قه ته قی ده رگه هات، وهك
نه وه ي كه سيك هيواش له ده رگه بدات.
له سه رخو وتم: «ناسياوه كه له ده رگه ده دات،

هه نه وه و هيچي تر». (نه لان پؤ، ۲۰۰۴).
نه و ديپانه ده رپري دؤخي پوحيكي په نج ديتوو
و غه مگيني كه سايه تيبه كه يه. نه وه به تلليك
له شه و لاي داوه، نه و نوقمي كي شه كاني
ژيانه هه روهك له شيعري (به يان عه زيزي)
دا، كه سايه تي ناو شيعره كه خه ريكي گريان
و پوچوون به ناو ته نيايي و نازاره وه يه. له
دريژده دا ئالان پؤ ده سته واژه ي هيچي تر به كار
ده مي نيت، به واتاي وه ستاني ته واوي ئاوات و
هيوكان و كوتايي به هه ر جوړه هه ولدانيك بؤ
له بير كردن. نه م ده سته واژه يه بؤ كه سايه تيبی
سه ركي هه لگري حوكميكي تراژيكي كه له
پوويه پوويونه وه تهك خه م و له ده ستدانا
ده مي نيت وه.

له به ره مه كاني پؤل ناسته چه مگه لي
هاوشپوه له گوشه گيري و ته نگزه ي شوناس
به دي ده كرين. لي ره دا ده توانين نامازه به
ليدوانيكي به ناويانگ بكه ين كه له كټيبي
«نه ديترو/ نه به دي» ي ناسته ردا هاتووه كه
پټوه نده ده گه ل قه يراني بووني. «تؤ ناتواني
بگه پټيته وه بؤ مال، ناتواني بچيته هيچ شوپنيك،
چونكه جييك نيبه، تؤ ونبووي، ونبو له ناو
دنيا. ونبو له ناو زه مه ندا، ونبو له به تلليك
له شه ودا». (ناسته، ۲۰۰۹). نه و ده رپرينه به
پاشكاوي هيمايه بؤ دؤخي بيكه سي و ونبون،
هاوشپوه له گه ل وينه شيعرييه كاني (به يان
عه زيزي) دا. كه سايه تيبه كان له نووسينه كاني
ناسته ردا تووشي ته نگزه ي شوناس و نه بووني
ده بن، هه روهك چؤن له دي ره شيعرييه كاني
(به يان عه زيزي) دا كه سايه تيبه كه له گه پان به
دواي شوناس و گه يشتن به راستيدايه.

لاي نه م شاره هه تاويك شك نابه م بيسپيرمه
هه ناسه كانت. نه و ده سپيگه ده رپري ههستي ته نيايي

و ناڤومېدی له تیشکی خور و تینی گهرمای ژبانه. تیشکی خور که هیمای هیز و نومېده و هم بئ توانایی و بئ دهسته لاتییه له دوزینه وهی، درخه ری بئ پوحی و وشکایی که شوه وهی کومه لایه تی و تاکه که سییه. له لایه کی تره وهش مانای نه بوونی نومېد و پالېشتی ده گیه نیټ، هاوکات قبو لکردنی نه و راستییه، واتای به شیک له چاره نوو سیشی تیدا چه شار دراهه، که شه وانه من بئ ئیسقان تیده په پم و ده گریم. نه و به شه ههستی گۆشه گیری قورس بؤ خویندر ده گویژته وه. شاعیر خوی بئ شوناس و فورم (بئ ئیسقان) ده بینیت که له دنیای به تالدا بئ نامانچ ده سووړپته وه.

«گریان» هیمایه بؤ بیده سته لاتی و لاوازی به رانبر به کیشه کانی ژبان. دواچار «بئ ئیسقان» زمانحالی شکان و بئ پشت و په نایییه له به رانبر چاره نوو سدا، به لام شاعیر له جیاتی حاشاکردن، یان به ربه رکانی هم دؤخه قبو ل دهکات. کافیکان نه قه باره ی ژن و نه شیعره کانی لورکا. لیره ده شاعیر باس له دژایه تی نیوان ژبانی کومه لایه تی و فره نگی دهکات. بؤ وینه کافئ و باره کان که به گشتی شویننیک بؤ باسو خواس و کات به سه ر بردن، له پوانگه ی شاعیره وه ناتوانن وهک ژنان، یان شیعره کانی لورکا که تژی له ههست و سوز و هونه رن، نه و بایه خ و جوانییه یان هه بیټ.

هه و تا بلای غه ریبه، پیاوی بئ بالنده، نه مه وینه ی که سیک پیشان ده دات که بئ نامانجه و توانایی هه لفرینی نییه. پیاوی «بئ بالنده» ده گه ریته وه سه ر نه بوونی جموجو ل و لاوازی له دهسته به رکردنی ئاوات و نازادی، که به تاییه تی له شیعره کانی نه لان پودا په نگیان داوه ته وه. به چاوخشان دنیک به شیعره قالاوی نه لان پؤ و هه لسه نگانندی ته که نه و شیعره دا بومان

ده رده که وئ که لیره ده که شوه وهی خه مای و بزبوونی توخمگه لی زالن. که سایه تییه کان سه رقالی ململانین له ته که قه یرانگه لی ده روونی خویان و بیکه سی له دنیا په شه دان. هه رتکیان به جورئ له گه پان به دوی مانای ژبان و هه لدان بؤ ده ریازیون له و دؤخه تراژیکه دان، به لام به ئاواز و ده ربړینی جیاواز.

شیعری به یان عه زیزی ژورتر قورسای خستوه ته سه ر لاوازی بؤ ده ریازیون له دؤخی هه نووکه یی و ههستی ونبوونی، له کاتیکدا له شیعره قالاو، که سایه تییه که به ره وپووی چاره نووسی خویه تی و هه ول ده دات تا ده ریازی په نچ و ژانه کانی پابوردوی بیټ، هه رچنده زؤربه ی جاران به بیستنی وشه ی هیچی تر له قاروو، دیسانه وه نو قمی زه لکاو ی ناڤومېدی ده بیټه وه. زؤره کان پیوه بده، من بسپیره پیستم، نه مه به شیوازیکی سیمبولیک، واته ته سلیمبون به رانبر به ژبان و بارودؤخه. «پیست» هیمایه بؤ شوناسی تاکه که سی و نه سپاردنی خود به نه و، واته ته سلیم له هه مبره راستییه کانی ژبان و دنیای ده ره وه دایه.

نه و شیعره درخه ری ته نگړه پوحییه کان و بزبوونی که سایه تییه، که به جوریک له جوره کان شیوازی کاره کانی نه لان پؤ و پؤ ل ئاسته ری تیدا به دی ده کریټ. پؤره کان پیوه بده، خوازه یه که له کوتایی، یان له کیسدانی کاته خۆشه کان. دووپا تکرده وهی پسته گه لی نه ریټی و بئ توانایی له ده ریازیون، هاوشیوه ی دووپا تبوون له کتبه کانی ونبوو، نه دیترا/ نه به دی و قالاون. هم شیعره به جوریک درخه ری پؤمانتیزم و پؤست مؤدیرنیزمه. له و پوانگه وه که به یان عه زیزی له شیعره که یدا په رژاوه ته سه ر قه یرانگه لی شوناس و دنیای رهش و مایه پوچ، هه ربؤیه کارتیکه ری نه و

دوو قوتابخانە بە سەر پەوتی ئەو شیعەر کوردییەدا دیارن. ئەلقەکەت دەربێتە و بیر لە مانگ بکەو. لێرەدا ئەلقە دەتوانن نیشانەیک بێت لە بەرپرسیاریەتی و پێوەندییەکانی مەزە. ئەو داوایە شاعیر دەیکات کە ئەلقەکەت دەربێتە و بیر لە مانگ بکەو، وەک ئەو وایە کە بانگت بکەن بۆ دووری گرتن لەم دنیا ماددیە و پۆشتن بەرەو ئاوات و خەونەکان. هەندیک جار دەبێتە پاپۆرێک لە بادا، ناگەیتە نە بەندەر و نە هێڵەکانی جەستە. ئەم وێنە بە جۆرێک دەریی سەرلێشێوای و بێ ئامانجیە. پاپۆرێک کە لەناو زەریا دەئاژوێت بێ ئەوێ بگاتە مەنزل، یان ئامانجیک تر دەستەبەر بکات، خوازیە بۆ کەند و کوژی بێ کۆتایی، بۆ مەنزل لە دنیای ئەو پۆشیدا.

لێرەدا شاعیر بە شێوە و شەقێکی جوان دەپەرژێتە سەر چەمکی مۆری چارەنووس. پاپۆرێک کە لەناو زەریادا سەری لێ شێواوە، هێمای ئەو مەزەنەیکە کە بە ناچاری کەوتوونەتە ژێر کاریگەریی ئەو هێزانە کە بەدەر لە دەستەلاتی خۆیانە، واتە چارەنووس، یان قەزا و قەدەر. ئێستا لە گۆرانییە قەدییمیەکاندا بمخوینە کە پڕ بێت لە پۆشتن. لێرەدا شاعیر ئاماژە بۆ پێوەندی نێوان زەمان و یادەکان دەکات. «گۆرانییە قەدییمیەکان» کە دەلالەتن بۆ پابوردوو، دەچنەو سەر کەسێتی شاعیر و ئامانجە پزگاریخوازانەکی. «پڕ بوون لە پۆشتن»، دەکرێ وەک چەمکی دەریازبوون لە بەرتەسکییەکان و بەستراوایی بە کاتەکانی پابوردوو و ئامانجە ئازادیخوازانەکانە سەیر بکری. بەو چرپە بە بانگم بکە کە ئێوارەکانی بپی، ئەمە دەپەرژێتە سەر هێزی کاریگەریی هونەر و کەلامی شاعیر. ئەو چرپە کە

دەتوانن لەسەر ئێوارەکان شوێن دانەر بێت، بە مانای گۆرانی بارودۆخەکان و بپینی پۆتین و شتگەلی پۆزانە و دووپاتە. لەمسم بکە، لە کۆتایی نووسراویکدا کە دەبێتە دارستان. لەمس کردن و بوون بە دارستان، جۆری گشتگیربوونی هەست و سۆزە و بوون بە هێزێکی سروشتی و دارمال لە ژیان و گۆرانیی دەروونی.

ئەم وێنە بە واتای گۆرانی ساتیکە بۆ گردوگۆیەکی فراوانتر، ئاشپۆزەیک لە وەرگرتنی پەوتی سروشتی ژیان و قەزاو قەدەر لە دیمای گردوگۆیەکی یەك دەست و لەبار. ئەلقەکەت دانن و لە کراسە چۆلەکەدا بگری. ئەم وێنە لە ئەنجامدا باس لە هەول بۆ گێردانی جەستە و پوچی ئینسانی دەکات. کراسی بەتالیش بە مانای نەبوونی شوناس و پووجییە کە لەودا کەسە کە خۆی بە تەواوەتی ناویۆش و بەتال لە مانا دەبینێتەو. ئەو پارچە شیعەر بەو وێنەگە لە قوول و ئالۆزکاوانە لە دوورەپەریزی، گەپان بە شوێن شوناس و ئازادی و ناپازیبوون لە دۆخی کۆمەڵایەتی و تاکەکەسی مەزە مۆدێرن بەرەو پوویە.

شاعیر هەول دەدات تا چەمکە هەستیار و قوولەکانی ئینسانی لە پێگە ئەو وێنە شاعیرانەیکە کە لە سروشت، پێوەندییە ئینسانییەکان و هەست و سۆزی ناخی خۆی دەیانخولقێنن، بە خوێنەر نیشان بدات. شاعیر لەو بەشەدا بە پیری نەبوون و تەنیاپییەو دەچێت. دەرھێنانی ئەنگوستیلە، یان ئەلقە وەک هێمای پێوەندی و گریان لە سەر کراسی بەتال، وەک هێمای نەبوون، یان کۆتایی بە مانای وەرگرتنی قەزاو قەدەر و ئەزموونی ئەو بێ هیچ حاشاکردنێک.

لە بەشە جیا جیاکانی ئەو پارچە شیعەرەدا، شاعیر راستەوخۆ و ناپاستەوخۆ ئاشپۆزە بۆ مۆری قەدەر،

يان چاره نووس دهكات و قامك پاده ديږيټ. موري قهدير له پوانگه شاعيره وه له ديمهني بپوهانان به فانيبووني هم دنيايه، جهختكرنه وه له سر هوكاره به هيزه كاني ناسروشتي و توانايي هلكردن و ژيان له ناو دلي دژبه يهك و سهختييه كان پهنگان داوه و پهنگان خواردووه ته وه. شاعير به باوهشي ناوه لاوه دپوانتيته لايه نه غمبار و خوشييه كاني ژيان و به شيويه كي فلسفي به كوي جيهان و كاكيشان به لي دهليټ. هك چون له ليبر كامو له نووسينه كيدا به ناوي «نه فسانه ي سيزيف» ناوپ له ديارده ي موري قهدير ده داته وه و پره به مچمكه ده دات.

نهو بپواي وايه كه سيزيف تاوانبار به دوپا تكدنه وه ياريكي پوچ و بي مانا، نهو هس خوي له خويدي ياني ته سليم و پازيبوون به بهخت و قهدير، به م شيويه ده نووسيت «نيمه ده بي سيزيف به كه سيكي شاد و خوشحال دابنيين». (كامو ۱۹۴۲: ۱۲۳). نهو پرسته يه واتاي نه مه ده گه يه ني كه نووسر، ته سليم بوون به پوچي و مايه پوچبووني دنيا به وه ليك ده داته وه كه مروف كاتيكي تيگه يشت هيچ مانايه كي نه زهلي و هه تاهه تايي بووني نيه، پزگار ده بيت، چونكه نيتر بير له گه پاني بيكو تايي و نهو ناو ميدييه ي لهو گه پانه بي ناكامه تووشي ده بيت ناكاته وه. نا لهو كاته دايه كه نهو ده توانيت واتا بو ژياني خوي بخولقينيټ و هر لهو ريگه يه شه وه شادي و خوشي ده سته بهر بكات، ته نانهټ له سهخترين بارودوخي ژياندا.

نه نجام

پارچه شيعري (لهو شاره هيچ هتاويك شك نابه م)، له پوانگه كاني پهنه ي نه ده بي دوو سيماي ناسراوي جيهاني خويندنه ويان بو

كرا. نهو قوتابخانه هزي و فيكريانه ي نيدگار نه لان بو و پول ناسته له به ره مه كانياندا ده كاريان كريدون و كهلكيان لي وه رگرتوون. له چوارچيوه ي پهنه ي نه ده بي باسكراودا، توخم و په گزه سه ره كييه كاني هك كه شوه واي گووتيكي، شوناس و گه پان به دواي واتادا، موري قهدير، ناو ميدي، بووخوازي، پوانيني كاره ساتاوي و خه مي كارتيكه ري درانه بهر باس و ليكولينه وه وه، هه روه ها له خويندنه وه نهو پارچه شيعري (به يان عه زيزي) دا ده ور و نه خشي نهو فاكته رانه و كاريگه رييان له سر شيعري (لهو شاره هيچ هتاويك شك نابه م) به وردی و تيروته سولي پافه يان بو كرا و باس له ليكچوواندن و هاوشيوه ي هه نديك لهو چه مكانه له م كاره ي (به يان عه زيزي) دا كران. له م نووسينه دا جيا له ده ستنيشانكردي په گزه و ويته هاوشيوه كان، هاوكات پيداگريش له سر سه ري خوي سه بك و شيوازي داهينه رانه ي شاعيري كرايه وه، اته توخي داهيتان و په سه نايه تي لهو پارچه شيعره دا زور به جواني و پووني خويان ده رده خه ن.

شاعير به شيويه كي كارامه توانيوه تي بير و هز و هه ست و سوزي خوي له ريگه ي نهو ويته شيعريانه وه بداته ده روه و هاوكات په نگدانه وه شيوازي و ده رپيني تايه تي و په سه نايه تي خوي ده ربخات. نهو له كاتيكي دايه شيعره كاني (به يان عه زيزي) هاوكات په نگدانه وه كومه لگه ي خويه تي و زمانحالي په نچ و مه يه تي ژناني كورده، له لايه كي تريشه وه به به كارهي ناني نهو كه شوه وا تايه ته و كه لك وه رگرتن له قوتابخانه فيكريه پيشپه وه نه ده بييه كان، توانيوه تي ناستيكي بهر له هونه ري په وايي و په وانبيژيشدا پيشكهش بكات. زور له پاستيش دوور نيه

Magazine.

Toynbee, Arnold J. 1961. A Study of History. Multiple volumes, published by Oxford University Press.

ئەگەر بۆلگىن شىعرەكانى (بەيان عەزىزى)
شان لە شانى شىعرەكانى ئەنا ئەخماتوفا و
كارىن بۆيە دەدەن و پەنگە لە ھەندى بوار و
گۆشەنىگاوه لەوان لەسەرتىش بن.

* توێژەرى دوکتورا / ۲۰۲۵.

References:

Auster, P. 1992. Leviathan. Published by Viking Press, p. 15.

Auster, P. 2009. Invisible. Viking Press, 2009.

Bloom, H. 1973. The Anxiety of Influence: A Theory of Poetry. Published by Oxford University Press.

Botting, F. 2013. Gothic. Published by Routledge,

Camus, A. 1942, The Myth of Sisyphus. p. 123-155

Eliot, T. S. 1920. The Sacred Wood: Essays on Poetry and Criticism. Published by Methuen. Pp 14-16.

Encyclopedia Britannica. 2019. «Gothic Literature.» Encyclopedia Britannica, Inc.

Miller, A. 1949. Tragedy and the Common Man. Published in New York Times, Pp 3-7.

Poe, E. A. 2004. The Essential Tales and Poems. Published by Sterling Publishing.

Poe, E.A. 2004. Selected Poems.

Poe, E. A. 1843. «The Black Cat.» The Saturday Evening Post, August 19.

Poe, E. A. 1839. «The Fall of the House of Usher.» Burton's Gentleman's